

mnenji predavateljem spadajo ljudje, ki so se pokopavali v dolenji starejši plasti, v etnografskem oziru k Slovanom, kar se dokazati dá tudi iz bizantinskih pisateljev.

Poslušalci so pohvalili nad jedno uro trajajoči govor z živahnimi dobroklici.

X.

**Književne novice iz Bosne.** Pod uredništvom vladnega svetoválca Koste Hörmania izhaja v Sarajevu »Glasnik zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini«, v katerem se zbirajo lepi spisi in sestavki o zgodovini teh dežel. V drugi knjigi nahajamo tudi spise dveh naših rojakov. Prof. Em. Lilek opisuje: »Riznico porodice Hranić nad mak Košača) na str. 1.—25, prof. J. Seunik pa »Blagajevo maslinico. — Daphne Blagayana«.

»Sedmo izvješće velike gimnazije v Sarajevu, objavljeno na kraju školske godine 1888/89« pa donaša na str. 3.—52. začetek zanimive razprave prof. E. Lileka »iz državnog ustrojstva Bosne-Hercegovine u srednjem vijeku«. Čestitamo gospodu pisatelju, da se je lotil tega dela, ki bode zanimalo gotovo vsakega, ki se bavi s slovansko zgodovino.

**W. R. S. Ralston †.** — Ime tega moža, ki je izdihnil blago svojo dušo nagloma dné 6. avgusta t. l v North Crescentu, Bedford Square, imenovalo se je časih tudi po naših mesečnikih. Bil je glavni zastopnik slavistike na Angličanskem ter si je s svojim književnim delovanjem posebno za Rusijo pridobil toliko zaslug, da ga je sanktpeterburška akademija l. 1886. imenovala za svojega dopisujočega učna. William Ralston Sheddle Ralston se je porodil l. 1828.; odgojeval se je v Trinity College, Cambridge ter dosegel l. 1850. stopinjo »magistra artium«. Od l. 1853. do 1875. l. služboval je v knjižnici britanskega muzeja. Njegov načelnik Panizzi ga je vzpodbujal, naj se prične učiti ruščini, ki se je tedaj na Angličanskem gojila menj nego dandanes. Polagoma se je seznanil do dobra z ruskim jezikom in rusko literaturo ter si jo priljubil takó, da ju je z veseljem gojil do zadnjega časa. Večkrat je tudi potoval na Rusko, kjer je bil vselej prijazno vzprejet. Dvakrat je bil odločen za Ilchesterska predavanja v Oxfordu, kar mu je pridobilo mnogo odlikovanj na Rusku. Ralston je prvi, ki je izkušal na Angličansko vpeljati národnou rusko slovstvo. Prva in na Angličanskem tudi najznanejša njegova knjiga je »Krilon and his Fables«, katera je doživela nekoliko natiskov in je še vedno priljubljena. Ruskemu národu ga je pridobila posebno ruska preprostost, srčnost in vernost; on sam je postal nekak Rus med Angličani. Zunaj Anglike je posebno zavolela njegova prijetno pisana knjiga »The Songs of the Russian People«, ki nam kaže ruski národ v njegovih pesmih in je dosegla dva natiska. Zapadnim primerjalcem pravljic je dolgo časa bila jedini dostopni vir tretja Ralstonova knjiga »Russian Folk-Tales«, katera je bila pred nedavnim tudi na francoščino preložena. Od Ilchesterskih svojih predavanj je izdal »Early Russian history« l. 1874. Na angličanski jezik je l. 1869. preložil tudi jedno povest Turgéneva, s katerim sta si bila dobra prijatelja; pred nekimi leti je bil Turgénev Ralstonov gost v Londonu. Poleg povedanih del pa je pisal mnogo za razne »magazine«, kakor imenujejo Angličani »stolste« svoje časopise, in pa za kritične liste (reviews), večinoma samó o ruski literaturi in národnem slovstvu (Folk-lo-e); zadnji čas je sodeloval posebno pri »Pall Mall Gazette«, »Saturday Review«, »Athenaeum« in »Academy«. Blag in navdušen je vedno pomagal vsakemu, kdor je iskal njegove pomoči; njegova zasluga je n. pr., da si je Mr. (zdaj Sir) D. Mackenzie Wallace mogel dobiti dobrega založnika za svojo imenitno knjigo o Rusiji. Kakó navdušen je bil za národnou slovstvo rusko, temu je pač najboljši dokaz to, da je v dobrodelne namene otrokom pripovedoval ruske pravljice, h katerim predavanjem so vréli tudi odrasli ljudje obojega spôla. Takisto je njegova zasluga, da se je začelo národnou rusko slovstvo na Angličanskem in v Ameriki gojiti z večjo skrbnostjo; prim. »The Epic Songs of Russia, By Miss Hapgood«, knjigo, kateri o teh stvareh nimajo Nemci postaviti káj na stran.

— e —